РЕШЕНИЕ

№ 8961

Пловдив, 22.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Пловдив - XXV Състав, в съдебно заседание на четиринадесети октомври две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

СЪДИЯ: МАРИЯ ЗЛАТАНОВА

При секретар СТАНКА ЖУРНАЛОВА като разгледа докладваното от съдия МАРИЯ ЗЛАТАНОВА административно дело № 20247180701303 / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 45, ал.4 от Закона за местно самоуправление и местна администрация / ЗМСМА/ във връзка с чл. 145 и следващи от АПК.

Съдът е сезиран със заповед № АК-04-3 от 17.06.2024 г. на областен управител на област Пловдив, с която на основание чл. 32, ал.1 от Закона за администрацията, чл. 45, ал.4 вр. с ал.8 от Закона за местно самоуправление и местна администрация се оспорва решение № 102, взето с протокол № 13 от 29.05.2024 година на Общински съвет Стамболийски, с което на основание чл. 21, ал.1 т.8, от ЗМСМА е дадено съгласие за учредяване на безвъзмездно право на ползване за срок от 5 години върху помещения, собственост на община Стамболийски, разположени в сграда , находяща се в УПИ I-градина и обществено обслужване, кв.43 по плана на гр.Стамболийски, в полза на Агенция по заетостта, за нуждите на ДБТ Родопи – Пловдив, филиал Стамболийски.

Областният управител на област Пловдив, чрез процесуалния си представител Дочкова, претендира за отмяна на решението като незаконосъобразно. Излага доводи за нарушение на разпоредбата на чл. 39, ал. 4 от ЗОС и за несъответствие в мотивите на решението.

Ответникът Общински съвет Стамболийски в писмен отговор оспорва жалбата и излага съображения за наличие на всички предпоставки за законосъобразност на решението.

Заинтересованата страна Агенция по заетостта, чрез процесуален представител юрисконсулт Димитрова, оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира да е налице приложение на хипотезата на чл.39, ал.5 от ЗОС.

Съдът, като обсъди доводите изложени в заповедта на областния управител и извърши проверка на законосъобразността на атакуваното решение, намира за установено следното:

Налице е надлежно проведена процедура по упражняване на административен контрол за законосъобразност на актовете на общинския съвет по чл.45 от ЗМСМА. Оспореното решение е постъпило в областна администрация по електронен път на 30.05.2024г. В седмодневния срок по чл.45 от ЗМСМА решението е върнато за ново обсъждане, като писмото е постъпило в общинския съвет на 31.05.2024г. В 14-дневния срок по чл.45, ал.7 от ЗМСМА решението не е преразгледано, след което в съответния 7-дневен срок до 21.06.2024г. областният управител е сезирал съда.

Поради това оспорването е допустимо.

Разгледано по същество, оспорването е основателно.

Решението на общинския съвет, видно от административната преписка, е взето с обикновено мнозинство – 12 от 21 общински съветници. Последното не се и спори между страните.

Несъмнено е, че се касае за имот частна общинска собственост, видно от представените актове за общинска собственост, както и, че се касае за процедура по учредяване на безвъзмездно право на ползване, елемент от фактическия състав на която е решението на общинския съвет.

Възражението на областния управител е, че в случая е приложима хипотезата на чл.39, ал.4, при която се изисква квалифицирано мнозинство от 2/3 или 14 от 21 общински съветници, каквото в случая несъмнено няма.

Ответната страна и заинтересованата страна претендират да намира приложение хипотезата на чл.39, ал.5 от ЗОС, при която за взимането на решение от общинския съвет не се изисква квалифицирано мнозинство, тъй като се касае за учредяване на безвъзмездно право на ползване в полза на лице, за което тази възможност е определена в закон. Обосновават се с това, че се касае за Агенция по заетостта, която е със статут определен със Закона за насърчаване на заетостта и е юридическо лице на бюджетна издръжка, осъществяващо функции на държавата в областта на социалната политика. Аргументи в тази насока са изложени в докладната записка до

общинския съвет на председателя на общинския съвет. В писмото на изпълнителния директор на Агенция по заетостта до кмета на община Стамболийски, въз основа на което е започнало производството по учредяване на безвъзмездно право на ползване, се посочва като основание на искането и разпоредбата на чл.12, ал.3 от ЗОС.

Съдът намира, че разпоредбата на чл.39, ал.5 от ЗОС не намира приложение, тъй като по отношение на Агенцията по заетостта законът не предвижда предоставянето на безвъзмездно право на ползване на общински имоти частна общинска собственост. Според чл.7, ал.2 от Закона за насърчаване на заетостта Агенцията е изпълнителна агенция към министъра на труда, а според чл.2 от Устройствения правилник на Агенцията по заетостта, същата е администрация към министъра на труда и социалната политика, създадена е за изпълнение на държавната политика по насърчаване на заетостта, защита на пазара на труда, професионалното ориентиране, обучението на възрастни, извършването на посреднически услуги по заетостта, работа с икономически неактивни лица и за проучване и анализиране на трудовите ресурси в страната. Агенцията е юридическо лице, като изпълнителният директор на Агенцията е второстепенен разпоредител с бюджет по бюджета на Министерството на труда и социалната политика. Тоест, касае се за администрация към централната изпълнителна власт, чиято дейност и осигуряване на условия за работа на отделните структурни единици, включително и тези на специализираната администрация, каквито са бюрата по труда, е в сферата на дейност на съответното министерство и няма нищо общо с местната власт, съответно след като по закон изрично не е предвидена възможност за общинските съвети да предоставят безвъзмездно право на ползване на имоти частна общинска собственост в полза на този вид администрация, то приложим е общия ред за това на чл.39, ал.4 от ЗОС, а не специалния ред по чл.39, ал.5 от ЗОС.

Чл.39, ал.4 от ЗОС дава възможност безвъзмездно право на ползване да се учредява без търг или конкурс след решение на общинския съвет, но прието с мнозинство две трети от общия брой на съветниците. Видно е, че в случая такова мнозинство не е налице, поради което и решението е незаконосъобразно.

По отношение на разпоредбата на чл.12, ал.3 и ал.4 от ЗОС следва да се отбележи, че в случая същата не намира приложение с оглед изрично заявената воля на общинския съвет в оспореното решение за това, че ще учредява право на ползване. Според чл.12, ал.3 от ЗОС имотите и вещите - общинска собственост, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридически лица и звена на общинска бюджетна

издръжка, могат да се предоставят безвъзмездно за управление на други юридически лица на бюджетна издръжка или на техни териториални структури. Безвъзмездното предоставяне за управление не е равнозначно с учредяване на безвъзмездно право на ползване. В случая изрично оспореното решение е взето като такова за учредяване на право на ползване и не може да се приложи тълкуване, щото да се приеме, че органът на местно самоуправление е имал предвид предоставянето на общинското имущество за управление.

Прочее, правомощието за общинския съвет да предостави безвъзмездно и срочно управлението на имот -частна общинска собственост, произтича пряко от закона, а именно нормата на чл. 12, ал. 3 от ЗОС, но не такова е процесното решение. Иначе, обстоятелството, че в наредбата на община Стамболийски по чл. 8 от ЗОС не е регламентиран особен ред или допълнителни условия за осъществяване на това правомощие, в каквато насока има оплакванията по възраженията за незаконосъобразност на областния управител, не би направило решението на общинския съвет постановено в противоречие с материалния закон. То би било прието въз основа на пряка законова регламентация, а непълнотата на наредбата по чл. 8 на общинския съвет, за което се твърди от страна на областния управител, не би могла да прегради правото на общинския съвет да упражни право, предоставено пряко от закона.

Тоест, ако решението на общинския съвет беше такова по чл.12, ал.3 от ЗОС, то за него не би се изисквало квалифицираното мнозинство. Видно е обаче, че независимо от посочването на чл.12,ал.3 от ЗОС в искането на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, никъде от последващите действия на общинския съвет не може да се направи извод именно за прилагането на този ред, а още по-малко и от съдържанието на самото решение, в което изрично е посочено, че ще се учредява право на ползване.

Именно защото упражненото правомощие е по чл.39, а не по чл.12 от ЗОС, то с оглед установената липса на квалифицирано мнозинство, решението ще следва да се отмени.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 102, взето с протокол № 13 от 29.05.2024 година на Общински съвет Стамболийски, с което на основание чл. 21, ал.1 т.8, от ЗМСМА е дадено съгласие за учредяване на безвъзмездно право на ползване за срок от 5 години върху помещения, собственост на община

Стамболийски, разположени в сграда , находяща се в УПИ I-градина и обществено обслужване, кв.43 по плана на гр.Стамболийски, в полза на Агенция по заетостта, за нуждите на ДБТ Родопи – Пловдив, филиал Стамболийски.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: